

Fakte

Eestis algatati Koolirahu programm

1999.
aastal

ja selle eesmärgiks on saavutada turvaline koolikeskkond.

Sõna „jõul“ tuleb norrakeelsest sõnast

„yule“, mis tähendab ratas. Ratas sümboliseerib aastaringi.

Kiidame!

Haljala-Võsu sõpruskohtumine matemaatikas

4. klass

1. Marten Must
2. Horm Assmann
3. Randel Rainer Lille

5. klass

1. Elerin Varek
2. Lauri Mets
3. Sirty Sambla

6. klass

1. Elisabeth Orgmets
2. Marten Mäe
3. Karl Mülla

7. klass

1. Katrin Plaado
2. Rainer Eluri
3. Kelly Vask

8. klass

1. Leho Lepler
2. Mare Niilikse
3. Karl-Kristjan Kivisto

9. klass

1. Anni Klammer
2. Raim Maurer
3. Mart Kiis

Geograafia-olümpiaadist võtsid osa

6. klass

Rainer Eluri

8. klass

Hendrik Lahi
Leho Lepler
Karl-Kristjan Kivisto

9. klass

Mart Kiis
Toivo Kutter
Triini Salumäe

11. klass

Toomas Kiis
Jorgen Nirgi
Bruno Meder

Sõbralikud õpilasesindajad ja tunnid täis naeru

Kaisa Lumiste, Laura Porovart ja Karl Tälli „Selgelnägijate tuleproovis“. Pildi autor: A. Parksepp

Näen juba kaugelt, et Anette oma suurt kohvrit järgi lohistab. Naeran, kuna koolitus kestab kõigest kaks päeva. Õnneks võtab õppealajuhataja meid poest oma auto peale, sest Anette kohver tundub tõesti raske olevat.

Koolimajas on juba päris palju noori ning neid tuleb muudkui juurde. Gerttu, Kadi ja Kuldar istuvad registreerimislaua taga ning naeratavad

Kuna koolitus kestis kaks päeva, valmistati koolis orienteerumiseks suunasildid. Pildi autor: M. Proosa

sisenejatele. Kõik kohalolijad peavad andma allkirja ning saavad rinda nimesildid. Mina juba tean, et nimesilt tuleb tapmismängu jaoks hoolikalt ära peita, ja panen selle vähemärgavatasse kohta, samas kui teistel nimi kohe silma torkab. Viime Anettega asjad Õpilasesinduse tuppa ning läheme aulasse, et Lääne-Virumaa Õpilasesinduste koolituse algust oodata.

Kõigepealt pannakse paika reeglid. Niisama välja ei lähe, muidugi on keelatud ka alkoholi tarbimine ja kaaslaste pasteerimine. Mina ja Kadi aga seletame ka teistele, milles seisneb tapmismäng. Igaüks

saab sildi, mille peale on kirjutatud kellegi nimi. Sildisaaja peab otsima üles selle inimese ning talle märkamatuks olale koputama ja ütleva saatuslikud sõnad: "Sa oled surnud!" Saavad siis tapetud inimese sildi omale ning lähevad uut mõrva täide viima. Kõik ei saa küll kohe aru, kuid pika, kiire ja väga žestirohke seletamise peale jõuab meie mõte siiski kõigini.

Juba ongi saabunud meie koolitaja Marek Koppel. Teema on suhtlemine ning ta jutustab meile viiest tasemest: Avalik, töö, isiklik, intiimne ja mina. Anette, Kadi ja mina oleme vist kõige lärmakamad kuulajad saalis: turtsatame iga poole minuti tagant naerma. Ja kas keegi saakski meid süüdistada, kui Marek Koppel nii head nalja teeb? Koolitus kestab kokku kaks tundi ning kuigi koolitaja väga osavalt ja humoorikalt kõike seletab, hakkab siiski väsimus (ja tühi kõht) võimust võtma.

Süüa saame hästi, mis tuiju kohe rõõmsaks teeb. Pärast õhtusööki koguneme raamatukogusse, kus Egon Mets ja Kaido Kreintal kõigile Eesti Õpetaja autähisest ja selle märkide müümisplaanist räägivad. Õnneks on päris mitmed õpilasesindajad nõus müümisega ka enda kooli viima, niisiis võime rahule jääda.

Kell on märkamatuks saanud üheksa, kui aula lavale astub Kunda noortebänd Fantaasia. Inimesed on kuhugi laiali valgunud: kes istuvad klassis ja teineteisega lobisevad, kes uurivad võimla pesemisvõimalusi ning kes elavad Fantaasia muusikale kaasa.

Pärast bändi jagatakse kõik kahte võistkonda ning lahti lähevad mängud. Mängime üksteisele sülle istumist ja muud lõbusat, mis inimesi kindlasti üksteisele lähemale toovad. Nii vaimselt kui ka füüsiliselt, muidugi.

Nüüd oleme jagatud juba neljaks grupiks, kelle ülesanneteks on parodeerida üht tuntud telesarja. Meie peame tegema "Selgelnägijate tuleproovi", kus mina saatejuhiks olen. Ütlen alguses muidugi valled sõnad, mille tagajärjel itsitama hakkam. Esinemine mõõdukalt pooleldi naerdes, nii et keegi ei suuda meid tõsiselt võtta.

Kell on umbes kaks, kui kõik kavas oldud tegevused lõpevad ja unaeg kätte jõuab. Kõik siiski magama ei lähe, vaid jäävad juttu rääkima. Aulas läheb lahti pudelimäng, millest võtavad osa umbes 15 inimest.

Marek Koppel rääkis õpilasesindajatele oma lapsepõlvjuhtumistest seoses suhtlemisega. Pildi autor: A. Parksepp

Tund hiljem on meid jäänud kõigest viieringis, kuid lõbus on siiski.

Otsustan kolme ajal magama minna. Viskan korra Õpilasesinduse toa põrandale pikali, kuid kuidagi imelik hakkab. Kuidas ma saan siin magada, kui teistel all nii lõbus on? Keset aulat räägivad Kuldar ja veel paar inimest märkidest ja muust, naerupahvakud ähvardavad magajad üles äratada. Tore on vaadata, et ka teised koolid autähisest niivõrd hästi mõtlevad. Pärast poolt tundi teiste jutu kuulamist otsustan siiski magama minna. Kella näitab pool nelj.

Päev algab vara, kuid õnneks heade võileibadega. Kõik on unised ning kiruvad ennast, et varem magama ei läinud. Nii ka mina, kui avastasin end mitu korda suletud silmadega. Suundume jällegi aulasse, kus iga kooli õpilasesindus oma tegemistest ja plaanidest rääkima peab. Ma ei kujutanudki ette, et esindatud on nii palju koole, sest rivi ei taha ega taha lõppeda. Kõik kuulavad huviga teiste etteasteid ja panevad nii mõndagi kõrvataha. Huvitav on kuulata, kuidas Õpilasesindused oma koolide elu huvitavamaks muudavad. Jääb vaid ühine probleem: Kuidas õpilasi kaasata? Sellele üritame vastata juba järgmisel koolitusel.

Tutvustusvoor on läbi ja külla on tulnud EÕL (Eesti Õpilasesinduste Liit), et oma tegemistest rääkida. Kahjuks ei suuda ma kaasa mõelda, sest uni on liiga suur. Tundub, et ma olen ainus, keda asi parasjagu ei huvita, teised küll mõtlevad ja räägivad kaasa. Süüdistan väsimust. Pärast EÕL'i räägib endast Lääne-Virumaa Noortekogu, kes kutsus meid kõiki Lääne-Virumaa aastakonverentsile ja räägib oma koostööst erinevate organisatsioonidega. jällegi hulganisti erinevaid mänge, mis und peletavad.

Kõnnin kodu poole ja ei suuda muust mõelda, kui oma pehmest voodist. Võib-olla oleksingi pidanud varem sellele mõtlema, et unise peaga ei suuda ma kunagi korralikult kaasa töötada. Tunnen seljavalu, mille sain kõval põrandal magades. Kadestan Anettet, et tema sai oma suurest kohvrast õhtul välja võtta midagi, mida endale alla panna. Aga vähemalt padja võtsin seekord kaasa.

Kaisa Lumiste

paljudele kuulajatele.

Kokkuvõtte tegid 10. klassi õpilased

Lisaks

26. novembril 1918 andis Maanõukogu välja määruse Eesti kodakondsuse kohta. Seepärast tähistame kodanikupäeva 26. novembril ja see on pühendatud Eesti kodanikule, tema õigustele ja kohustustele.

Riigi oluline tunnus on tema elanikkond, kes asub selle riigi maa-alal ning allub sealsetele seadustele. Elanik-

Tagasivaade kadripäevapeole

Selleaastasel kadripäevapeol valiti traditsiooniliselt karaokekuningas. Seekord olid auhinna võitjateks Gerttu Aavik ja Siim Einberg. Kuna tegemist oli kuulsate isikute stiilipeoga, valiti ka peo stiilseim, kelleks oli Hitleriks riietunud Renee Vask.

Autähise märgid

Haljala kool on välja töötanud süsteemi Eesti Õpetaja autähise jaoks raha kogumiseks. Alustatud on autähise märkide müümist. Tegemist on kahes suuruses märkidega (suur 25 krooni, väike 10 krooni), millel on kujutatud kukke, mis on hetkel ka ausamba idee kandjaks. Märke saab hetkel osta 11. klassi õpilastelt Kadi Jõesalult ja Kuldar Adelilt, kuid kui keegi asja vastu suuremat huvi tunneb, on võimalik ka ise märkide müümisega tegeleda. Annetusteks on avatud ka Haljala vallavalitsuse arveldusarve.

Mõeldes inimestele, kes teid elus õpetanud ja harinud on, toetage Eesti Õpetaja autähist!

Veerandi lõpp

23. detsembril leiab aset II õppeveerandi viimane koolipäev. Päev algab kell 8.00 traditsioonilise jõulujumalateenistusega Haljala kirikus. Kell 9.00 toimub klassijuhataja tund, kus võetakse kokku teine õppeveerand ning sellele järgneb jõulukontsert rahvamajas kell 10.00. Koolibussid väljuvad 11.00 Rahvamaja juurest.

Jaak 2010

Aprillikuus toimub traditsiooniliselt Jaagu ball, kus on selgi korral Jaaguks ning tema saatjaks 11. klassi õpilased. Sel aastal toimuvad Jaagu valmised kaheksa noormehe seast. Ball toimub koostöös Rahvamajaga.

Koolirahu

14. detsembril toimus Rakvere linna koolirahu konverents, kus Haljala Gümnaasiumi õpilasesinduse president Kuldar Adel Haljala kooli kogemustest ning arengust seoses koolirahuga rääkis.

konna suurem osa on tavaliselt selle riigi kodanikud. Kodanikupäeva eesmärgiks on teadvustada kodanikustaatus ja ühtlasi tõsta kodanikuühkust. Kodanikupäev on üleriigiline ning on suuresti teabepäev.

2009. aasta kodanikupäeva moto oli „Loovad inimesed – edukas riik“. Aasta kodaniku tiitli sai helilooja Erki-Sven Tüür. Kodanikukohuse silmapaistavalt hea täitmise eest omistatakse ka tublidele inimestele kodanikupäeva aumärke. Üks 2009. aasta aumärgi saajatest oli Aino Kiiver, Rakvere Memento juht.

Külaline koolis

Eesti kodanikule pühendatud päev

On saanud heaks tavaks, et kodanikupäeva raames kohtutakse Riigikogu liikmetega. Meie kooli külastas poliitik ja keskerakondlane Aivar Riisalu, kes kohtus gümnaasiumiõpilastega ja pidas loengu „Olla kodanik“.

Esimesel detsembril Haljala gümnaasiumi külasthanud

Aivar Riisalu kõneles haridus- ja koolielu puudutataval teemadel. Ta tõstas küsimuse, kas ja miks lahutada põhikoolid gümnaasiumidest, ning tõi välja oma isikliku seisukoha haridusreformi suhtes. Aivar Riisalu rõhutas, et igal õpilasel peab olema võimalus õppida oma kodu lähedal. Maakoolid

on küla hing, mis toob noori maale ning hoiab maaelu aktiivsena – seega oleks vale haridusreformi kiirustades läbi viia.

Et Aivar Riisalu on ise õppinud väikeses maakoolis, siis on talle see teema südamele lähedane. Ta julgustas noori võtma riske ning tegema õigeid valikuid oma haridustee jätkamisel kas kutseõppe-asutuses või kõrgkoolis. Vähetähtsad ei ole ka suhted oma kaaslastega ning sõbralik läbisaamine üksteisega. Kooliaegsed suhted on väga kauakestvad ning püsivad, millele saab toetuda

hilisemas elus.

Riigikogulane puudutas ka välispoliitikat, majanduselu ning riigikogu tööga seonduvat.

Kui võib-olla osa õpilasi tundis seni Aivar Riisalu kui lõbustat bändimeest ja lauljat, meelelahutajat ning saatejuhti, siis nüüd tutvusid nad selle inimese tõsisema poolega. Õpilastele meeldis poliitika lahe ja muhe olek, huvitavad elulised näited ning humoorikas lähenemine tõsistele teemadele. „Elu on täis juhuseid, riske ja võimalusi,“ olid sõnad, mis jäid meelde

Tere, rahu ja lõpetamise aeg!

Alles see oli, kui ma tõstsin seinale uhiuue kalendri, millel aastaarv 2009. Nüüd on jäänud veel loetud päevad, kuni selle kalendri kapiotsa tolmu koguma ning mineviku aegu meenutama võib visata.

Detsember on minu jaoks igal aastal eriline kuu, sest see kannab endas tavapärasest teistsugust tunnet. Kuigi kommertsjõuludega hakatakse viimastel aastatel peale juba novembrikuu alguses, katsun ma tavaliselt jõululaulud kuulamata ning piparkoogid söömata hoida, kuni ikka detsembrikuu päriselt käes on ning advendikalendri esimese akna tagant šokolaadi suhu pista tohib. Tõsi, viimastel aastatel pole õiget jõulumeeleolu tekkinud, ning ma ei teagi nüüd, kas asi on selles, et viimasel paaril aastal on tulnud jõulupidu pidada ilma lumememmede ning kindluste ehitamise rõõmuta (sest ega vanemad oma lapsi naljalt õue poriga mängima ei luba), või on tegemist minu isikliku probleemiga.

Kui laual seisab taldrik hapukapsa ning verivorstiga, kauss mandariinide ja piparkookidega ning Coca-Cola pudel, millelt naeratab vastu valge habemega jõulumees, tekib loomulikult hetkeline jõulumeeleolu. Kuid mis sai sellest „õigest“ olemisest? Kas on asi selles, et ka jõule aina rohkem puhtalt müügieesmärkidel ära kasutatakse, või selles, et vanemaks saades päkapikud enam sussi sisse kommi ei too, või selles, et jõuluhommikut kelgutades alustada ei saa, kuid on selge, et mida rohkem vanu traditsioone säilib, seda rohkem lootust on, et ühel aastal päris jõulud koos päris tunde ning valge lumega meile sülle saavad.

Kui ma ühel päeval koolikoridorides uurisin õpilaste suhtumist jõuludesse ning jõulumeeleolu ja –tundeid püüdsin tabada, märkas, et suure osa jõulu-traditsioonidest on siiski sarnased. Enamikule meeldivad ikka päkapikud, kingitused, jõuluvana ning kuused, kuid päris palju toodi välja ka üht minu arvates olulisemat aspekti antud püha juures – jõulurahu. Seetõttu arvangi ma, et kui me oleme head oma sõprade ja kaaslaste vastu, naeratame, kallistame ning aegajalt teistele midagi ilusat ütleme, suureneb rahulolu nii meis endis, kui kaaslastes. Sellest jõulurahu algabki – tee midagi head (mis ei pea päris kindlasti olema poest ostetud kallid kingitused), ootamata vastutasu.

Kui jõulud kord möödavad, on jäänud vaid nädalake ning juba tulebki kokku pakkida aasta 2009. Loodan, et järgmine aasta tuleb vähemalt sama hea või paremgi kui praegune ning et te saavutate oma uue aasta eesmärgid ja soovid (vihjeks võin öelda, et uusaastalubaduste nimekirj on alati tore ettevõtmine).

Rahulikku jõuluaega ning ilusat vana aasta lõppu!

Anette.

Minu kodu

Kaminas põleb tuli, istun kamina ees. Soojus minuni jõuab, kuigi külm on veel.

Vahetevahel on vaja lihtsalt minna ja olla, olla omaette, olla oma kodus.

Kodu pole lihtsalt koht või maja, ta muutumatu suurus, mida väga vaja.

Kodurahu

Kui ma koduuksest sisse astun, kumab rõõm ja rahulolu vastu. Laste rõõm ja laste kisa, üheskoos on ema-isa.

Õhtujutud laua taga. „Lapsed, miks te veel ei maga?“ Kell on palju, õues pime. Kodurahu – see on ime.

Tanel Meiner 7. klass Haljala gümnaasium

Cathy Stüf 7. klass Haljala gümnaasium

Selleaastane kadripäevapidu toimus stiilipeo vormis ning kohale tuli teiste kuulsuste seas ka Hitler. Pildi autor: A. Parksepp

KOOLILEHT

Ilmub kord kuus

Toimetuse

Anette Parksepp, Kaisa Lumiste, Kadi Jõesalu

Kontakt: leht@haljala.ee

Ootame ettepanekuid ja ideid lehe järgmisteks numbriteks. Olge aktiivsed ning tehke end kuuldavaks!

„Sillad” viib õpilased parema keskkonnatundmiseni

Selle kuu intervjuu oleme teinud meie kooli algklasside õpetaja Önnela Lembkega, kes räägib keskkonna- projektist „Sillad”.

1. Teatavasti lõppes keskkonnaalane projekt „Sillad”, mille eestvedajaks meie koolis olite Teie. Mis oli selle projekti eesmärk?

Haljala Gümnaasium oli üks kuuest Eesti koolist, kes osales keskkonnaharidusprojektis, mis meie koolis kandis nime „Sillad”. Projektil oli mitu eesmärki:

- 1) Tiheneb koostöö erinevate kooliastmete õpilaste ja õpetajate vahel.
 - 2) Õpilased õpivad tundma Haljalas olevaid elusorganismide liike.
 - 3) Valmivad õppevahendite komplektid algklasside õpilastele Haljala liigilise mitmekesisuse paremaks tundmaõppimiseks.
- Projekti teostamiseks oli aega aasta ja nagu eesmärkidest näha, oli tööd palju.

2. Kes selles projektis osalesid ning milliseid tegevusi läbi viidi?

Selleste projektide teostamine on meeskonnatöö ja nõuab kõikide erinevate lülide usaldusväärset tööd. Meie kooli juhtgruppi kuulusid algklasside õpetaja Malle Veiert, füüsikaõpetaja Tatjana Tommik, bioloogia-õpetaja Viive Kiis ja mina. Põhilise raskuse kandjad olid loodusainete õpetajad, seega lisaks veel keemiaõpetaja Tiina Rannar, geograafiaõpetaja Aili Biider. Mida tegime? Talvel vaatlesime ja määrasime talilindude

Projekti „Sillad” eestvedajaks oli õpetaja Önnela Lembke. Pildi autor: K. Jõesalu

liike. Kevadel viisime läbi huvitava avastamise päeva tiigi ääres. Ümber tiigi oli kaheksa keskust, kus lisaks õpetajatele olid abilisteks 11. klassi noormehed Bruno Meder, Jorgen Nirgi ja Mart Kiis. Veel loen-dasime, määrasime ja kaardistasime Haljala aleviku avatud ruumis olevad okaspuud ja rändkivid. Vormistusliku poole pealt oli abiks infojuht Maris Maripuu. Sandra Lahi ja Mart Kiis pildis-tasid talilinde ja 8. klassi õpilased valmistasid ette okaspuude raja ja tutvustasid seda mitmel korral algklasside õpilastele. Sügisel tutvusime mihkkipäeva tööde ja toimingutega.

Siin olid abilised õpetaja Külli Heinla ja Elve Bergström ning 7. ning 3. klassi õpilased. Oli tunda väga head koostööd erinevate kooliastmete, õpilaste ja õpetajate vahel. Suur tänu kõigile!

3. Millised olid tulemused?

Valmisid CD ja linnukaardid Haljalas talvitavate talilindude fotode, teabeteksti ja linnulauluga; Haljala alevikus kasvavad okaspuud on kaardistatud, määratud, pildistatud; kaardistatud ja pildistatud on ränd- ja põllukivid, valmisid mitmed töölehtede komplektid välitundide läbiviimiseks, samblike kollektsioon jne. Suur väärtus on õppevahenditel, mida oleme ise koos teinud kodukoha looduskeskkonna paremaks tundmaõppimiseks.

4. Milline on teie jõulusoov?

Soovin kõigile rahulikke ja valgeid jõule, et piparkoogilõhna oleks kodudes ja jõuluvana leiaks tee iga lapse juurde.

Noor tahab teada!

Väide „Noor tahab teada” on selleks aastaks kinnitatud. 9. detsembril toimus Lääne-Viru Noortekogu aastakonverents „Noor tahab teada. Mina ja kultuur”, mis tõestas, et noored tahavad teada endiselt maailma asjadest, selle tõestuseks oli Rakvere Reaal-gümnaasiumi aulasse kogunenud peaaegu saalitäis noori.

Päev algas Noortekogu ja Maavalitsuse koostöölepingu allkirjastamisega, peale mida edastasid oma tervitussõnad maavanem Einar Vallbaum ja Rakvere linnaapea Rannar Vassiljev.

Seejärel astus oma kõitva elulooga üles kunstnik Valli Lember-Bogatkina, kes rääkis, kuidas omal ajal kutsus president õpilasi vastuvõtule ning võttis neid vastu toasussides. Kunstnik jagas meiega muidki põnevaid seiku

oma elust.

Ülle Lichtfeldt tutvustas noortele teatrit ning seda, kuidas ta teatri juurde jõudis. „Teate Lichtfeldt, Teie olete üks paras kloun. Teist ei saa vist küll mitte midagi muud kui näitleja.” Need olid näitleja kunagise õpetaja sõnad, mis Ülle Lichtfeldti näitlemise teele lükkasid. Teatri teiseks tutvustajaks oli Papa Carlona telekraanidelt tuntud Argo Aadli, kes ei sattunud teatrisse mitte juhuslikult, vaid näitleja-kaarjäär oli tal juba kooliajal planeeritud. Teatril järgnes tants. Noorte ette astus särav ja energias pakatav Merle Laud, kellega koos tehti väike aeroobikakava. Merle sisendas noortesse, et kui midagi tahta, siis tuleb selle poole püüelda. „Kõik on peidus tahtmise taga,” olid tema viimased sõnad, enne kui lavale astus minu

lemmik Contra. Juba oma etteaste alguses esitas Contra meeoluluka luuletuse, mille ta oli koostanud eelmise esineja esinemise ajal. „Minu liigutustest kadus viimnegi esteetika, maks mul vajus saapasäärde, nüüd ma saan pasteetika.” Contra tutvustas oma raamatuid ning esitas meile erinevaid luuletusi ja versioone tuntud lauludest. Temale järgnes VAT-teatri vabakutselise näitleja Tanel Saare esinemine, kes rõhutas, et kunagi ei tasu öelda „Ei!” Ta rääkis, kuidas saatus talle tema elukutse ette on mänginud ning viis noortega läbi väga humoorika improvisatsioonimängu, mille üheks osaliseks oli ka meie kooli õpilane Reivo Maasik.

Maire Aunaste kõneles sellest, kuidas inimeste andeid tuleks tunnustada ning otsus-

te tegemisel tuleks toetuda siiski iseenda tundmustele ning mitte pöörata tähelepanu teiste arvamusel. Ta rääkis oma keerukast teekonnast telekraanile ning oma etteaste lõpuks kinkis ühele kohalviibijatest oma uue raamatu. Viimase etteastena kuulasid noored Jalgpallihaigla eestvedajat Kojameest, kes tutvustas noortele Jalgpallihaigla olemust ning rääkis Jalgpallihaigla tekkeloost. Pärast teda esitas RRG bänd „Entropia” kolm lõpulugu ning sellega meeldiv konverents läbi oligi.

Selline konverents korraldati ka eelmisel aastal ning nüüd jääb meil üle ainult oodata järgmise aasta noortekonverentsi, et taas kord kogeda meeldivat teadmishimulist keskkonda.

Kadi Jõesalu

Jõulud õpilastega

Kuna tulekul on jõulud, kõndisime kooli peal ringi ning uurisime õpilastelt, kuidas nemad antud püha tähistavad.

Mis Teile jõulude juures kõige rohkem meeldib?

Getter (11. klass): Mulle meeldib see, et pere saab alati sellel ajal kokku ja kõik on väga rõõmsad.

Gerli (11. klass): Meeldivad lumi, kingid, soojus inimeste vahel ja hea tunne.

Liis (11. klass): Et inimesed on kokkuhoidvamad ning on võimatus palju pere ja sõprade koos aega viita.

Svea (12. klass): Jõuluvana. Kõige rohkem meeldib teistele kingitusi teha ja kaarte saata.

Toomas (11. klass): Saab väga palju süüa ja puhata.

Delvis (11. klass): Mulle ei meeldi jõulud. See on Jeesuse sünnipäeva tähistamine, ma ei tunnegi Jeesust ja ei viitsi enda sünnipäevagi pidada.

Seidi (11. klass): Mulle meeldivad lumi, kingitused, küünlad, piparkoogid, seapraad ja kapsad, põhjapõdrad ja Rudolf ning see, et perekond on koos, kõik on ehitud ja ma saan jõululaule kuulata.

Sander Aleks (8. klass): Päkapikud toovad häid asju, meeldib jõululaupäeval kinke saada. Sel ajal on hea jõulutunne ja jõulurahu.

Bruno (11. klass): Ikka need päkapikud, jõuluvana ja verivorstid.

Lotte (8. klass): See, et inimesed on nii jõulumeeleolulised.

Maria (7. klass): Rahu.

Kuidas Te tavaliselt jõule tähistate?

Sten (1. klass): Me sööme perega piparkooke ja ajame juttu.

Liis (11. klass): Istume perega koos, sööme, jagame kingitusi ja laseme ilutulestikku.

Marko (11. klass): Lähen kirikusse ja surnuaiale. Kuulan jõulumuusikat, käin sõpradel külas, viin naabritele kommi ja

laulan jõululaule.

Jan-Erik (1. klass): Teeme perega suure peolaua ja palju piparkooke.

Merille (8. klass): Me oleme perega koos ja veedame ühiselt aega. Sööme, jagame kingitusi ja jõuluvana käib ka.

Toomas (11. klass): Käime surnuaial, läheme jõululaupäeval metsa, süütame küünlad ja laulame.

Randel (1. klass): Kaunistame kodu. Päkapikud toovad mulle autosid ja komme.

Kristin (8. klass): Söön hästi palju.

Lotte (8. klass): Kõigepealt sööme me perega ja siis lähuvad lapsed teisele korrusele. Kui me alla korrusele tagasi läheme, on kõik kingitusi täis. Siis loeme luuletusi, laulame, saame kingitused kätte, teeme need lahti ja oleme õnnelikud.

Getter (11. klass): Me oleme jõulude ajal tavaliselt terve perega kodus ja läheme kõik koos metsast kuuske tooma. Sööme perekondliku piduliku jõuluõhtusöögi ja avame kingitusi.

Kristen (10. klass): Olen kuuse ääres, ootan kinke ja loen salmi.

Alari (9. klass): Nagu ikka tähistatakse – pean pidu.

Mida soovite teistele jõuludeks?

Liis (11. klass): Sallivust.

Mattias (3. klass): Tarkust.

Andy (10. klass): Paremat tervist.

Seidi (11. klass): Et inimesed võtaksid kõike rahulikult, sööksid ja oleksid õnnelikud.

Svea (12. klass): Soovin, et kõigil oleksid rahulikud jõulud ja maitsvad piparkoogid.

Martin (10. klass): Pidage meeles, et jõulud on andmise aeg.

Gerli (11. klass): Olge teiste vastu head ja kallistage inimesi.

Getter (11. klass): Soovin, et inimesed oleksid rohkem sallivamad üksteise suhtes ja et jõulujal ei sõditaks nii palju.

Berit Delia (7. klass): Kõigil vanadel inimestel ei ole kedagi. Ma sooviksin, et keegi lähaks neid ka vaatama, sest mul on nii kahju neist, kui nad üksinda olema peavad.

Lotte (8. klass): Sooviksin inimestele rahu.

Jan-Erik (1. klass): Ma soovin, et kõigil oleksid head jõulud.

Toomas (11. klass): Rahulikku jõuluaega ja häid jõule!